

Jó gyakorlat leírás

Jó gyakorlat megnevezése:	Az intézményben haldokló és elhunyt ellátása
Cél:	Az intézményben haldokló ellátottak méltó eltávozásának biztosítása, a haldokló és a hozzátartozók lelki fájdalmának csökkentése.
Célcsoport:	Az intézményben haldokló ellátottak és hozzátartozóik
Részvevők, felelősök:	intézményvezető, terápiás munkatárs, ápolók
Felhasznált eszközök, anyagok:	Halott ellátási protokoll
Milyen szükségletet elégít ki:	A jó gyakorlat az intézményben ellátott haldokló pszichológiai és testi szükségleteinek kielégítését célzó tevékenység. Pszichológiai szükségletként jelentkeznek a biztonság, a valahová tartozás, az önbecsülés, a megértés és elfogadás, valamint a szeretet iránti szükségletek. Fizikai szükségletként jelentkeznek az életminőség megőrzése, a fájdalommentesség, szenvedés mentesség fenntartása. A hozzátartozók szükséglete, hogy támogatást kapjanak a szerettük eltávozása folyamatának feldolgozásához, elfogadásához, a haldoklótól történő elbúcsúzáshoz és a veszteség megéléséhez.
Jó gyakorlat leírása	<p>Intézményeinkben gyakran találkozunk az elmúlással. Ehhez nem lehet hozzászokni. Egy ellátott elvesztése a munkatársaknak is fájdalmat okoz, veszteséget jelent, különösen akkor, ha az illető hosszabb ideig élt az intézményben, ezáltal erősebb kötődés alakult ki vele kapcsolatban. Ez a tapasztalati tény egyben annak is biztosítéka, hogy a munkatársak megfelelő hozzáállással végezzék el az ilyenkor szokásos feladatokat.</p> <ul style="list-style-type: none"> • Amennyiben az állapotromlás és a halál nem váratlanul következik be, hosszabb haldoklási folyamatra kell felkészülni. Az ápolók és a terápiás munkatársak mindent megtesznek, hogy a haldokló számára a lehető legnagyobb mértékű fizikai kényelmet biztosítsanak. Ha a folyamat fizikai fájdalommal jár fontos a fájdalom folyamatos és maximális csillapítása. Ezek az eltávozó emberi méltósága megőrzésének minimális feltételei. • A haldoklónak szüksége van arra a bizonyosságra, hogy nincs egyedül, nincsen magára hagyva. • Az osztályfelelős ápoló veszi fel a kapcsolatot a hozzátartozóval, hogy időben elbúcsúzhassanak. Az intézmény a hozzátartozók számára biztosítja a lehetőséget és időt a haldoklótól történő elbúcsúzásra, a maradék idő közös eltöltésére. Sokat jelent a haldoklónak, ha el tud búcsúzni szeretteitől és a hozzátartozók számára is nagyon sokat segít, ha elmondhatják, mennyire szeretik, ha el tudnak búcsúzni. • Amennyiben a hozzátartozó biztosítja hospice szakember közreműködését is lehetővé tesszük. Ebben az esetben az ő útmutatásai alapján járunk el.

- Ha a haldoklónak nincsen hozzátartozója, akkor ezt a szerepet az ápolók, valamint a terápiás munkatárs veszik át és igyekeznek minél több időt vele tölteni, hogy a megnyugvást és együttérzést hozzanak a számára.
- Ha tudjuk a haldoklóról, hogy valamelyik vallás híve, vagy más spirituális gyakorlat követője, akkor biztosítjuk számára a megfelelő lelki segítség igénybevételét. Kapcsolatban állunk a térségünkben működő felekezetek képviselőivel, értesítjük közülük azt, aki a haldokló által gyakorolt vallást képviseli és felkérjük a haldokló látogatására és az eltávozásra való felkészítésbe történő bekapcsolódásra, illetve egyéb esetben kapcsolatba lépünk a haldokló által megnevezett személlyel.
- Az eltávozásra történő felkészítés segít a haldoklónak a lelki béke megtalálásában, a gyakorolt vallás, vagy spirituális gyakorlat előírásai szerint elvégzett ceremóniák, rituálék segítségével (például a római katolikusok esetében a betegek szentségének feladása, gyóntatás–áldozás lehetőségének biztosítása, utolsó kenet feladása).
- Abban az esetben, ha a haldokló nem volt vallásos az őt ápoló munkatársak igyekeznek legjobb tudásuk szerint elősegíteni számára a lelki béke elérését és a visszafordíthatatlanba történő belenyugvást.
- A halál vélelmezett bekövetkezése után a halál beálltának tényét a vonatkozó törvényi rendelkezések szerint orvos állapítja meg.
- Az orvosi diagnózist követően a szolgáltot teljesítő nővérek a halottellátási protokoll szerint végzik az elhunyt ellátását, környezetének rendbetételét.
- A halottellátási protokoll kötött eljárásrendjének szigorú betartása mellett szem előtt tartjuk, hogy a lehető legjobban csökkentsük a szobatársak és a környező szobák lakóinak lelki terhelését, ami egy haláleset kapcsán szükségszerűen bekövetkezik.
- *Elágazás: Az elhunytat ismerő ellátottak számára biztosítani kell az elhunyt halála okozta lelki trauma feldolgozásához szükséges segítséget, és együttérzést*
- Amikor a hozzátartozó jelzi a temetés napját, illetve, ha a hivatalból intézett temetés napja kiderül megszervezzük, hogy lehetőség szerint az elhunyttal közelebbi kapcsolatban lévő lakók és az intézmény munkatársai közül is néhányan részt vegyenek a temetési szertartáson. Ezzel a lépéssel igyekszünk a hozzátartozók lelki gyászát enyhíteni. Emellett - amennyiben elfogadják – egy alkalommal tiszteletteljesen beszélgetünk velük az elhunyról, megosztunk velük hozzá kapcsolódó történeteket a nálunk töltött időből.
- Halottak napján lakóinkkal - közös gyertyagyújtással egybekötve - együtt tiszteletadással emlékezünk az elhunytakra.

Eredmény, kimenet:	A folyamat eredményeként elősegítjük a haldokló ellátott nyugodt, kegyeletteljes távozását állapotukhoz és igényeikhez igazodva. Enyhítjük a hozzátartozók gyászát, támogatást biztosítunk számukra. A többi ellátottban megerősítjük a szeretetteljes légkört és az összetartozás érzését. Mindezzel növelhető a hozzátartozók és az ellátottak elégedettsége is.
A jó gyakorlat indoklása:	Az idősellátást végző intézményekben sokan úgy jutnak el a haldoklás állapotába, hogy már nincsen élő hozzátartozójuk, vagy ha van sem tartják a kapcsolatot. Ezeknek az embereknek is ugyan úgy szükségük van az emberi méltóságuk megőrzésére és ugyan azok a szükségleteik, mint a hozzátartozóik által körülvevett haldoklóknak. A jó gyakorlat alkalmazásával minden haldokló számára biztosítható e szükségletek kielégítése.